

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 6 (804) Piektdien, 1956. g. 13. janvārī 7. gads

Kompleksās brigades uzlabo darba organizāciju kolchozā

Visu kolchoza ražošanas nozaru sekmīgā attīstībā liela nozīme ir pareizai darba organizācijai. Kolchozā darbs jāorganizē tā, lai katrs kolchoznieks būtu materiāli ieinteresēts, lai viņa padarītais darbs palielinātu kolchoza ienākumus un celtu izstrādes dienas vērtību.

Kā tad mūsu kolchozos ir ar darba organizāciju, kādi šinī ziņā vēl trūkumi?

Visnopietnākais darba organizācijas trūkums kolchozos ir tas, ka laukkopības un lopkopības brigades strādā atrauti. Laukkopības brigāžu brigādiēri un kolchoznieki nav ieinteresēti lopbarības ražošanā lopkopībā. Laukkopības brigādiēri par lopkopību nav atbildīgi, viņi tikai sagatavo lopbarību un to nodod lopkopības fermām, bet sagatavot to vairāk un labāk brigādiēri nav materiāli ieinteresēti, jo kad lopkopības darbinieki par plānu pārsniegšanu saņem premijas un atalgojumus, tad brigādiērim no tā nekā nav.

Tāds stāvoklis ir nopietns šķērslis kolchozu tālākai lopkopības attīstībā, bremzē lopu produktivitātes kāpinājumu (piena izslaukumu, gaļas ieguvu utt.) trūcīgās lopbarības bāzes dēļ, jo lopkopības darbinieki paši lopbarību nesagādā, bet to saņem no laukkopības brigādēm.

Lai šādam stāvoklim darītu galu, daudzi citu republiku un arī mūsu republikas kolchozi pārgājuši uz kompleksajām brigādēm, t. i., tādām brigādēm, kur par laukkopību un lopkopību atbild viens brigādiēris.

Kolchozos esošos lopus sadala pa kompleksajām brigādēm, ņemot vērā lauksaimnieciski izmantojamās zemes platības. Kompleksajām brigādēm tāpat nodod noteiktas lopkopības ēkas. Kolchozniekus brigādē izdala ar tādu aprēķinu, lai viņi varētu strādāt labības kultūru ražošanā, kā arī rūpjas un sulīgās barības sagatavošanā visiem lopiem un tos vēl labi kopt.

Komplekso brigādi vada viens brigādiēris, bet viņam palīgā kolchoza valde izvirza brigādiēra palīgu lopkopībā, kas arī ved uzskaiti par darbiem lopkopībā un laukkopībā.

Šajos kolchozos, kur kompleksās brigades jau pastāv, likvidēt agrākie trūkumi lopbarības bāzes radīšanā, lopkopība iet kalnā.

Stavropoles novada Novo-Aleksandrovskas rajona Staļina vārdā nosauktajā kolchozā kompleksās brigades eksistē jau piecus gadus. Tā rezultātā kolchoza lopkopības ienesīgums pieaudzis četras reizes un sastāda vairāk par trīs miljoniem rubļu.

Arī mūsu rajonā radītas kompleksās brigades kolchozos „Uzvara”, „Dzimtene”, „Čiņa”, „Draudzīgais matījs”, Vorošilova vārdā nosauktajā, Oškalna vārdā nosauktajā un citos.

Kolchozā „Uzvara” radītas 4 kompleksās brigades, par brigādiēriem iecelti bijušais kolchoza priekšsēdētāja vietnieks b. Lazāns, liellopu fermas vadītājs b. Lapatjuks, pārējie divi brigādiēri paliku iepriekšējie.

Kompleksajām brigādēm ar aktu piestiprināti lopi un inventārs. Priekšsēdētāja vietnieka un fermas pārziņa amati likvidēti. Kolchozs tūlīt katrai brigādei sastāda ražošanas plānu, katrs brigādiēris cenšas ieplānot sējumu lopbarības kultūrām tādā daudzumā, lai vasaru katra slaucamā govī saņemtu zaļo papildbarību ne mazāk kā 30–40 kg dienā, bet ziemeļi sagatavotu skābbarību un citu sulīgo barību ne mazāk kā 10 tonnas uz slaucamu govī. Komplekso brigāžu brigādiērim rodas interese par lopkopību, pilnīga atbildība par tās attīstību. Brigādiēri zina, ka pārsniedzot lopkopības attīstības plānu viņi saņems premijas, bet kompleksās brigades locekļi saņems lielāku ienākumu par izstrādes dienām.

Nav vārdam vietas, ka kompleksās brigades vadību var uzticēt tikai vispieredzējušākiem un spējīgākiem arteļa biedriem, kādus var atrast katrā kolchozā.

Kolchozā „Dzimtene” par kompleksās brigades brigādiēri aizgāja strādāt uzskaitvedis b. Krasņakovs. Viņš ir labuma būtu, ja par kompleksās brigades brigādiēri tiktu nozīmēti enerģiski un spējīgi lauksaimniecības specialisti.

Katram kolchozam drosmīgāk jāpāriet uz komplekso brigāžu sistemu; citu kolchozu pieredze rāda, ka tas ir labs līdzeklis, kā pacelt lopkopības produktivitāti un plašāk attīstīt kolchoznieku materiālo ieinteresētību kolchoza darbā.

Pārmaiņas kolchozā

Lielas pārmaiņas mūsu kolchozam nes 1956. gads. Pati lielākā no tām ir pilnīga vecās darba organizācijas pārkaršana, komplekso ražošanas brigāžu radīšana agrāko laukkopības un lopkopības brigāžu vietā. Vorošilova vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis ir viens no lielākajiem rajonā.

Līdz šim te bija 7 laukkopības brigades. No šī gada 1. janvāra, pārejot uz kompleksajām brigādēm, mēs atzinām par lietderīgu 3 no tām apvienot un izveidot 4 kompleksās brigades ar 380–400 ha aramzemes platību katrai no tām.

Kā risināsies darbs šādā brigādē?

Katras brigades laukos tiek izvesta pilnīga augu seka. Tā kā brigādiēris reizē ieinteresēts tajā apstākļi, lai sabiedriskie lopi dotu pēc iespējas vairāk piena, gaļas, vilnas, katrā augu sekā tiks ierādīta ievērojama vieta lopbarības kultūrām. Ik vienas brigades lietošanā nodoti lopi un lauksaimniecības inventārs. Lai sagādātu šiem lopiem siltas mītnes, katrā brigādē būs savs lopkopības centrs. Jau šajā gadā divās brigādēs celsim jaunas liellopu fermas 120 govīm katru, bet trešajā — cūku fermu 150 cūkām. Paredzēta cieša lopkopju un laukkopju sadarbība.

Laukkopībā nodarbinātos darba spējīgos brigades locekļus mēs iedalījām kompleksos posmos: 1. brigādē 6 posmi, pārējās pa 5. Kompleksajam posmam iedalīt apkopjamie lauki ar visām augu sekas kultūrām. Katrai brigādei būs arī 5–7 cilvēku

liels celtnieku posms, kas ietilps kolchoza celtniecības brigādē, bet strādās galvenokārt savā brigādē. Visi posminieki valdes sēdē jau apstiprināti.

Darba apmaksā tagad būs dalīta pa brigādēm. Ja izaudzētā raža būs augstāka par plānā paredzēto, 50 procentus no virsplāna produkcijas sadalīs uz brigades locekļu izstrādes dienām. Šāda kārtība darba apmaksā ceļ kolchoznieku materiālo ieinteresētību. Arteļa biedri to uzņēmti ļoti atsaucīgi.

Līdz šim mūsu kolchozā bija ieplānoti 2 kolchoza ciemati. Tagad, sakarā ar pāreju uz kompleksajām brigādēm, celtniecības plāns izmainās. Par lopkopības centriem minēju jau iepriekš.

Kolchoza ciemati tagad būs četri, katrai brigādei savs. Arī augļu dārzs, kuram bija ieplānota vienlaidus platība, tagad sadalīsies pa brigādēm. Šogad iestādīsim katrā brigādē pa 6–8 ha augļu dārza un četrus gadu laikā palielināsim līdz 25 ha katrā vietā.

Lai palielinātu kolchoznieku materiālo ieinteresētību, sākot ar janvāri katru mēnesi izmaksāsim avansu par izstrādes dienām, apmēram 3 rubļi uz izstrādes dienu.

Brigāžu vadībai nozīmējām pieredzējušus kolchozniekus — III brigādē b. Usānu, kas jau 7 gadus vada brigādi, IV brigādē b. Dukaļski, bijušo priekšsēdētāja vietnieku, II brigādē b. Mežlinski, bijušo liellopu fermas pārziņi. Esam pārliecināti, ka darbs šogad veiksies labāk.

K. Agafonovs, Vorošilova v. n. kolchoza priekšsēdētājs

Agitkolektīvu vadītāju seminārs

Šajās dienās LKP rajona komitejas sēžu zālē notika agitkolektīvu vadītāju seminārs. Ar agitatoru darba formām un metodēm klātesošos iepazīstināja rajona partijas komitejas bibliotēkas vadītāja b. Livdāne. Agitācijas spēks, — teica referente, — ir tās konkrētībā un mērķtiecībā. Biedrene Livdāne pastāstīja arī, kā jāizved agitatoru semināri uz vietām un pārrunas ar darbaļaudīm.

Par socialistiskās sacensības noorganizēšanu kolchoznieku vidū pastāstīja LKP rajona komitejas propagandas un agitācijas daļas vadītāja b. Ivanova.

Kolchoza „Ziedošā vārpa” agitkolektīva vadītājs b. Simanovičs pastāstīja semināra dalībniekiem par savu darba pieredzi ar agitatoriem. — Seminārus rīkojam regulāri, —

teica b. Simanovičs, — agitatori sadalīti pa iecirkņiem un tie labi zina savus uzdevumus.

Kolchoza „Darba tauta” agitkolektīva vadītājs b. Bernāns dalījās savā darba pieredzē un ierosināja nākamajā agitatoru seminārā pastāstīt par darba apmaksu kompleksajās brigādēs. Runāja arī agitkolektīvu vadītāji bb. Gromucha, Dzjubdzels un vairāki citi.

Viens no galvenajiem agitatoru uzdevumiem ir izskaidrot darbaļaudīm partijas un valdības vēsturiskos lēmumus. Tāpēc diendienā agitatoriem jābūt kolchoznieku vidū, jāapspriež padarītā darba rezultāti, jāizceļ pirmrindnieki, jākritizē atpaliņotie, jāizskaidro kārtējie uzdevumi ražošanas brigādēs.

A. Krūmiņa

PĀRSKATS

par linu sagādes gaitu rajona kolchozos uz 10. janvāri

Kolchoza nosaukums	Nodots inskēd-ras pruc.	Iegūstamā vieta
Nākotne	201,1	1.
Darbs	157,5	2.
Kaļiņina v. n.	140,9	3.
Staļina v. n.	131,1	4.
Zelta vārpa	119	5.
Brīvais zemnieks	115,7	6.
Molotova v. n.	114,2	7.
Oškalna v. n.	107,9	8.
Sarkanais karogs	99,8	9.
Maļenkova v. n.	98,1	10.
Ziedošā vārpa	80,9	11.
1. Maijs	76	12.
Čiņa	66,2	13.
Darba tauta	61,4	14.
Vorošilova v. n.	49,3	15.
Čapajeva v. n.	49,1	16.
Leļina v. n.	46,6	17.
Dzimtene	44,4	18.
Strauts	43	19.
Uzvara	40,5	20.
Molodaja gvardija	33,8	21.
Draudzīgais maijs	28,9	22.
Padomju Latvija	27,2	23.
Latgales zieds	12,6	24.

Laiks tuvojas PSKP XX kongresam. Par godu šim svarīgajam notikumam tautas dzīvē padomju darbaļaudis izvērsis socialistisko sacensību kā rūpnīcās tā kolchozos. Šajā sacensībā ieslēgušies arī mūsu rajona laukkopji. Tādi kolchozi, kā „Nākotne” (priekšsēdētājs b. Dzjubdzels), kas linu šķiedras plānu pārsniedzis divkārt, kā Kaļiņina vārdā nosauktais (priekšsēdētājs b. Gorbačovs), kas visu linu šķiedras produkciju valstij piegādāja vēl novembrī, kā „Darbs” (priekšsēdētājs b. Skrebelis), kas jau pusotrkārt pārsniedzis kontraktācijas līguma paredzētās linu šķiedras piegādi valstij un vēl turpina nodot labi apstrādātus augstvērtīgus linus — iet šīs sacensības priekšgalā.

Izbrīnu rada to kolchozu nostāja, kam līdz plāna izpildei atlicis pavisam nedaudz. Maļenkova vārdā nosauktais kolchozs (priekšsēdētājs b. Pastars), piemēram, piecu dienu laikā piegādāja 41 kg šķiedras, tas ir, pa — 8 (!) kilogrami dienā, kaut atlicis pavisam nodot 123 kg. Varenī „tempi!” Laiks jau tuvojas pavasarim, bet kolchozus „Latgales zieds” paspējis nodot tikai 12,6 procentus no visas šī gada linu šķiedras ražas. Dienā caurmērā viņi piegādā valstij pa 44 kg šķiedras. Vai viņi grabina pa kolchozu pēdējās linu paliekas, jeb nav riju, kur izkalnēt? Ne viens ne otrs. Kolchoza priekšsēdētājs b. Bulmeisters atzīst, ka visa vaina ir sliktajā darba organizācijā. Tas pats V. Soma vadītais agregāts, kas Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchoza strādāja lieliski, Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā bieži vien stāv dīkā, jo laikus neapgādā izkaltēto linu šķiedru.

Partijas dzīve

Konkreti palīdzēt komjauniešiem

Padomju Savienības Komunistiskās partijas statutos teikts, ka komjaunatne veic savu darbu partijas vadībā, ka tā ir aktīvs palīgs visā valsts un saimnieciskajā celtniecībā.

Labs palīgs ikviena pasākuma izvešanā kolchozām „Zelta vārpa“ ir komjaunatnes pirmorganizācija.

Sienas avižu apskats

Sienas avīzēs — šī iespaidīgā un nozīmīgā agitācijas un propagandas līdzekļa spēks slēpjas dziļā un izsmeltošā materiālā un pievilcīgā noformējumā.

Bez plaša aktīva un lasītāju līdzdalības avīze kļūst formāls apgrūtinājums tam, kas uzņemas atbildību par tās regulāru izdošanu.

Šāds stāvoklis ar sienas avīzi ir vairākos rajona kolchozos, bet šoreiz jāpakavējas pie Kaļiņina vārdā nosauktā kolchoza sienas avīzes „Dzīvei pretī“.

Avīzes pamatne noformēta labi, mākslinieciski izkrāsota un pievilcīga, bet tas arī ir viss, kas pie šīs avīzes pelna atzinību.

Ievadrakstā „Nozīmīgas pārmaiņas“ pārāk daudz un plaši tiek runāts par literatūru un pat par tās uzdevumiem (!). Kāda gan jēga šādi spriedē-

komjaunieši strādā, kādas tiem grūtības, kur un kāda nepieciešama palīdzība.

Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza komjaunatnes pirmorganizācija nav kļuvusi par partijas pirmorganizācijas aktīvu palīgu visu pasākumu izvešanā.

Bet partijas pirmorganizāciju un tās sekretaru b. Jermanovu nemaz neuztrauc šāda komjauniešu nostāja.

Bez kolektīva atbalsta

lēšanai par literatūru, kas neko konkrētu nedod Kaļiņina vārdā nosauktā kolchoza darbaudim.

Avīzē pavisam tikai 3 rakstiņi un otri divi bez jau minētā ievadraksta arī runā par uzdevumiem vispār.

Rakstiņā ne ar pus vārdu nav minēti trūkumi un kļūdas citu slaucēju darbā, pretenzijas kolchoza valdei un norādījumi, kā tieši panākt darba uzlabošanu.

Tāpat arī rakstā „Izbraukuši meža darbos“, ko arī raksta bibliotekare b. Rubine, autore izvairās no labāko meža strādnieku popularizēšanas un nekritizē atpalcējus.

būtu sakars ar šās dienas dzīvi. Neregulari tiek apgaismota socialistiskā sacensība starp laukkopības darbiniekiem.

Tikai pareizi un diendienā izskaidrojot katram komjaunietim komjaunatnes organizācijas lomu jaunatnes komunistiskajā audzināšanā, ceļot komjauniešu aktivitāti praktiskajā un sabiedriskajā darbībā, sekmīgi izpildīs uzdevumus, ko nospraudusi Komunistiskā partija un padomju valdība savos vēsturiskajos lēmumos.

A. Ivanova

Viesos pie vācu

1955. gada vasarā mūsu kolchozu apmeklēja Vācijas Demokrātiskās Republikas premjerministrs Oto Grotevolts.

Uzmanīgi iepazīties ar artoļa saimniecību un novērtējis tā darbību, Oto Grotevolts uzaicināja mūs apmeklēt Austrumvācijas lauksaimniecības kooperatīvus.

Kolchoznieki pieņēma šo ielūgumu un izraudzīja speciālu delegāciju, kurā līdz ar mani vēl bija kolchoza lopkopības pārzinis b. Vdovuchins un kolchozniece — dārkope b. Zavjalova.

Vācu zemnieki mūs saņēma kā gaidītus viesus. Viņi ar lepnumu mums stāstīja par saviem pirmajiem panākumiem jaunās dzīves celtniecībā, runāja par grūtībām, ar kurām vēl jāstopas un pats galvenais, jo sīki izvaicāja mūs par visu, kas attiecas uz mūsu zemes kolchozu darbu un dzīvi.

Varinas ciema Toma Minčera vārdā nosauktā lauksaimniecības kooperatīva priekšsēdētājs biedrs Grīnerts īsos vārdos mūs iepazīstināja ar šīs saimniecības vēsturi.

Šis kooperatīvs nodibināts 1952. gada jūlijā. Sākumā tajā bija tikai 13 zemnieku sētu, bet pašlaik kooperatīvā ir 86 saimniecības.

Zeme, kuru apstrādā kooperatīvs, neizceļas ar sevišķu auglību. Tomēr 1955. gadā tur no katra hektara ievākts 25—30 centneru ziemas rudzu un miežu, 100 centneru kartupeļu un 200 centneru cukurbiešu.

Jāatzīmē, ka vācu zemnieki uztur laukus tīrus no nezālēm, katram hektaram dod bagātīgu kūtmēslu un minerālmēslu devu.

Laba kārtība ir arī lopkopībā. Teicami šķirnes lopi, bagātīgi sulīgās barības krājumi, mehānizēta govju slaukšana, uzkarināmie gaisa ceļi un automatiskās dzirdināšanas ierīces fermās — tas viss nodrošina lopu augstu produktivitāti.

Labā kārtība ir arī lopkopībā. Teicami šķirnes lopi, bagātīgi sulīgās barības krājumi, mehānizēta govju slaukšana, uzkarināmie gaisa ceļi un automatiskās dzirdināšanas ierīces fermās — tas viss nodrošina lopu augstu produktivitāti.

Barības piegādei un mēslu aizvešanai no fermām lopkopji līdz ar uzkarināmajiem ceļiem izmanto arī speciālus ratiņus, kuri mums sevišķi iepatikās, un mēs centīsimies tos ieviest arī savā kolchozā.

Jaunajam lauksaimniecības kooperatīvam ir prāvi ienākumi. Tas laikā izpildīja valsts sagādes plānu un izsniedza saviem biedriem uz katru izstrādes dienu 3 kilogramus labības, 4 kilogramus kartupeļu un 8 markas naudā.

Uzturoties VDR, mēs apmeklējam vēl divus lauksaimniecības kooperatīvus, kur redzējam aptuveni tādu pašu ainu.

Visdziļāk iespiedušās atmiņā mūsu sarunas vakaros ar vācu zemniekiem. Tajās bez sevišķa aicinājuma piedalījās gandrīz visi ciema iedzīvotāji. Mums uzdeva ļoti daudz jautājumu: Kā jums organizēta darba uzskaitē? Kā vislabāk organizēt gabaldarbu?

Atvadoties vācu zemnieki no sirds pateicās mums par apmeklējumu, par labajiem padomiem un draudzīgo kritiku. Gandrīz visur mums telca: — Pirmo reizi pie mums viesojas biedri tieši no Padomju Savienības kolchoziem.

Atvadoties vācu zemnieki no sirds pateicās mums par apmeklējumu, par labajiem padomiem un draudzīgo kritiku. Gandrīz visur mums telca: — Pirmo reizi pie mums viesojas biedri tieši no Padomju Savienības kolchoziem.

Atvadoties vācu zemnieki no sirds pateicās mums par apmeklējumu, par labajiem padomiem un draudzīgo kritiku. Gandrīz visur mums telca: — Pirmo reizi pie mums viesojas biedri tieši no Padomju Savienības kolchoziem.

Atvadoties vācu zemnieki no sirds pateicās mums par apmeklējumu, par labajiem padomiem un draudzīgo kritiku. Gandrīz visur mums telca: — Pirmo reizi pie mums viesojas biedri tieši no Padomju Savienības kolchoziem.

Atvadoties vācu zemnieki no sirds pateicās mums par apmeklējumu, par labajiem padomiem un draudzīgo kritiku. Gandrīz visur mums telca: — Pirmo reizi pie mums viesojas biedri tieši no Padomju Savienības kolchoziem.

Atvadoties vācu zemnieki no sirds pateicās mums par apmeklējumu, par labajiem padomiem un draudzīgo kritiku. Gandrīz visur mums telca: — Pirmo reizi pie mums viesojas biedri tieši no Padomju Savienības kolchoziem.

Atvadoties vācu zemnieki no sirds pateicās mums par apmeklējumu, par labajiem padomiem un draudzīgo kritiku. Gandrīz visur mums telca: — Pirmo reizi pie mums viesojas biedri tieši no Padomju Savienības kolchoziem.

Atvadoties vācu zemnieki no sirds pateicās mums par apmeklējumu, par labajiem padomiem un draudzīgo kritiku. Gandrīz visur mums telca: — Pirmo reizi pie mums viesojas biedri tieši no Padomju Savienības kolchoziem.

Mums raksta

Kad varēs iegādāties burtnīcas?

Rudzētu skolēni pagājušā ceturksnī bieži vien staigāja uz Rudzētu ciema veikalu, jo viņiem bija vajadzīgas burtnīcas matemīkai un latviešu valodai, bet visi rūtiņi un vienlīniju burtnīcu krājumi jau bija izsīkuši.

Pagāja ziemas brīvdienas. Mēs atkal ejam pie biedra Komarova un atkal dzirdam to pašu atbildi, ka vajadzīgo burtnīcu nav. Cik ilgi mums pēc burtnīcām būs jābraukā uz Atašieni vai Līvāniem? Vai Līvānu rajona patērētāju biedrības vadība nevarētu parūpēties, lai pēc burtnīcām tomēr brauc biedrs Komarovs un lai tās arī beidzot atved? Rudzētu ciema skolēni

Redaktore H. JEROFJEVA

Šitais ielāps nesilda

Kolchoza „Strauts“ priekšsēdētājs Cvetkovs sēdēja savā mājīgajā kabinetā, vēleiz un vēleiz pārceilāja lēmumus par kolchoza ganāmpulka izlemošanu un kaut ko pie sevis čapstināja: „Vai tu re, cik daudz jau šogad padarīts lopkopības labā, bet šis vēl brē, ka jūmti cauri, siļu nav, nav nekā... Ir gan tauta tās slaucējas, pašas plēšas caurām naktīm un vēl priekšniecībai neliek mieru...“

Siltajā istabā Cvetkovam mācās vīrsū nšaudiens un viņš pameta kāru un steidzīgu skatu uz ērto divānu kabineta stūrī: „Eh, tagad tā omulīgi nosnausties...“ Cvetkova domupavedienu pārtrauca nepacietīgs klauvējiens pie durvīm. „Sākās!“ Cvetkovs noburkšķēja un sarāvās. Jā, un patiešām sākās. Slaucēja Lilija Silava jau nez kuro reizi nostājās priekšsēdētāja rakstāmgalda priekšā, bet Cvetkovs sataisīja līdzjūtīgu ģīmi, saprotoši māja ar galvu un kā laida

valā solījumu traumi: „Apspriedisim, pieņemsim, nolemsim, padomāsim, izdarisim, katrā ziņā saremontēsim...“ un tā bez gala. Slaucēja tīri priecīga izgāja no kabineta.

Tā lopkopes nāca un gāja cauru dienu, bet Cvetkovs tikai atvilka elpu, norausa sviedrus un... Ieplānosim, pieņemsim lēmumu... Pat kabineta durvis, uz kurām iespaidīga stikla plāksnīte „Priekšsēdētājs“ eņģes sāka čikstēt, bet pats priekšsēdētājs nepiekusa solīt: „Pieņemsim lēmumu.“ Viņš runāja tik labi un soliņa tik daudz, ka pats sāka savām solījumiem ticēt.

Taču no bezgalīgās runāšanas priekšsēdētājs sāka pagurt un cieši nolēma izrunāties valdes sēdē.

Domāts — darīts. 28. decembrī Cvetkovs sauca valdes vīrus un visi kopā ilgi sprieda. Krietni izrunājušies vīri norakstīja garu un daudzsoļu lēmumu.

„Nu ir mājās kārtība,“ nodomāja pie sevis Cvetkovs. „Un lai kāds man tagad pamēģina grabināt gar kabineta durvīm ar savām sūdzībām un lūgumiem. Liekas, visi dzirdēja, ka es pats pirmais atzinīgi izteicos par skujiņu barību un gandrīz par katru caurumu kūtiis un jumtos ir pieņemts attiecīgs lēmuma punkts.“

Bet drīz vien lopkopes pārlicinājās, ka valdes vīru pieņemtais lēmums, par kuru septiņi vīri visi kā viens pacēla rokas, nedod ne siltuma, ne sausuma un lopiņi stāv kā stāvējuši caurās un aukstās kūtiis.

„Ar šito ielāpu caurumu neaizlāpīsi,“ runā lopkopes. „Būs ar priekšniecību jāsak runāt stingrākā valodā.“ Un jārunā arī. Citādi tāda „lāpīšanās“ ar lēmumiem lopkopību kolchozā „Strauts“ līdz labam galam nenovēdis.

Taņa un Viktors